



FRONT

PERIODIC D'ESQUERRES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
ANSELM CLAVÈ, 69

(Dels articles en són responsables els seus autors)

Any I - Núm. 4

Calella, 7 d'Abril de 1934

Val 20 cèntims

Estampes lligueres

QUIN CINISME!...



La casualitat posa a les meves mans, una fulla impresa, clandestina, encapçalada amb la retolació següent: «Als pobles catalans de la ribera dreta de l'Ebre.»

Es feta—dieun boques autoritzades— d'un candidat de la Lliga, derrotat: De la Lliga, partit que és diu autonomista, catalanista d'històric catalanisme; de catalanisme únic, patentat, exclusiu... Catalanistes de cor que, si pul'lulaven rera la cúa d'aquell que digué als catalans: «Recordèu-vos que soc descendent de Felip V», era amb la bona (?) intenció de servir Catalunya, obtenint-ne l'autonomia de la nostra terra, plena d'aquella vida pròpia que vol dir nacionalitat; partit prenyat d'entusiasme, en les aspiracions d'una Catalunya, rica, floreixent, autònoma, lliure, humana... (à! làs!)

Però, eix partit, deserta del Parlament de Catalunya, per a servir més de la vora el «feix» que ells albiren, allà en l'horitzó d'Espanya, com a signe redemptor de llurs baixes passions i concupiscències; i si això no fos prou,—per a palesar l'autenticitat de llur amor—quin sarcasme!—a Catalunya, en terres mateixes on llúu el sol que els vegé neixer—en malhora, per traidors—maleeixen llur pàtria, aconsellant als seus fills que l'abandonin, que la boicotegin i que la traïcionin, per poguer anar, ells, als peus de la creu gammada a dipositar-hi, en mig de «fums d'encems» de llur vana vanitat, com a homenatge pòstum d'adhesió, la traïció d'uns catalans que, podria servir de «mingo»,—pobres inconciènts!... a llurs ànsies d'imperi, de feudalisme i de despotisme, com a botí d'indignitat...

Llegiu-ne, sinò, quelques passatges que tindran més valor convincent que tots els dicteris que pogués llançar damunt d'ells la meua humil ploma, enc que inspirada per la indignació que sent tot català noble davant de tal vivoritisme.

Diu, entre altres coses, ja que seria llarg de publicar, tot eix document clandestí:

«L'Autonomia ha fracassat.»

«El que és fracàs propi,—(de Catalunya volem dir)—no deu imputar-se a culpes de formes i institucions que no tenen res a veure amb ço que és vici de raça i falla inherent a la desnaturalització de Catalunya.»

Bonic llenguatge per Lliga Catalana! No ens estranya pas, però, llur canvi de nom, no fa pas molt, fou una manera—dissimulada i muda—de dir-nos que ja no eran regionalistes. Seguim amb els passatges del document que ens ocupa: «L'Autonomia, ens ha resultat un timo...»

El que pot el despit!...

«Preferible és un Felip Quint, al domini tirànic dels que, amb el nom de catalanistes, per a més sarcasme, oprimeixen i deshonren Catalunya.»

Més cinisme ja no és possible!

«Pobles riberencs! Per instint de conservació, per dignitat!—(?)—que no podem renunciar, separem-nos!»

«Separem-nos de la Catalunya desnaturalitzada per una turba de negociants del patriotisme i desgovernada per una colla de mercaders de la llibertat.»

«Som nosaltres els catalans vertaders; separem-nos de la Catalunya desnaturalitzada.»